

Herinnering aan een oude geliefde *

Eens op een dag, in't najaar in september
Stond ik met haar onder een pruimeboom.
Ze sloeg haar armen om mij heen, mijn liefde
en kustte mij als in een mooie droom.
En boven ons zag ik een blauwe hemel,
daarin een wolk, één waar ik steeds naar keek.
'tLeek op een bloem, 'twas net een witte bloesem
en toe ik op keek, week ze in de wind.

Maar sinds die dag zijn vele vele jaren
heel snel vervlogen en voorbij gegaan.
Die pruimeboom is vast al lang verdwenen
En vraag je mij hoe't mijn liefde is vergaan,
dan zeg ik: echt, ik kan't me niet herinneren
of toch jawel, ik weet het min of meer.
Maar haar gezicht schiet mij niet meer te binnen.
'kWeet enkel nog: ze kustte me die keer.

En ook die kus ben ik al lang vergeten
als niet die wolk er ook bij was geweest.
Die blijft me bij, dat zal ik altijd weten:
een lelieblanke bloesem in de lucht!
De pruimeboom droeg jaar na jaar haar vruchten,
Die vrouw van toen kreeg het één na't andre kind.
Alleen die wolk, die bloeide maar heel even
En toen ik op keek, week ze in de wind.

*Vertaling van 'Errinerung an die Marie A' van Bertolt Brecht